

El sacrilegi del Palau de la Música

ANDREU MAYAYO

PÚBLIC, 31 Oct 2010

El finançament irregular dels partits polítics no els passa factura electoral, si més no, els seus votants no creuen que sigui un motiu suficient per deixar-los de votar. És lleig, però es justifica per la necessitat de recursos per fer front a les campanyes electorals cada cop més oneroses. El cas Gürtel ha empastifat el PP arreu d'Espanya. Els informes policials detallen amb tots els pèls i senyals el finançament il·legal de les campanyes electorals d'Esperanza Aguirre. Al País Valencià no n'hi ha un pam de net. I tot fa pensar que és poc probable que els electors els estirin les orelles.

A casa nostra, cada cop és més evident que CDC es va aprofitar del Palau de la Música per rebre diners de l'empresa Ferroviaria. Els perits de l'Agència Tributària han descrit el funcionament de la trama d'interessos, han identificat els tresorers de Convergència i han donat per bons els percentatges del 2,5% per a CDC i de l'1,5% per al Palau o directament per a les butxaques dels senyors Fèlix Millet i Jordi Montull, que com és sabut no es mocaven amb mitja màniga. ERC ha calculat un total de sis milions d'euros, que tampoc no són foc d'encenalls.

Tot amb tot, ¿els electors castigaran CiU per aquest fet? A Convergència no els fa tanta por el tema del finançament irregular, tot un clàssic i amb Ferroviaria també pel mig per sufragar el fracàs de l'operació Roca (l'any 1986), sinó la utilització del Palau de la Música, que remou la consciència de la seva gent. Convergència, diuen, mai hauria hagut d'embrutat el

temple del catalanisme, on l'any 1960 uns joves patriotes van presentar el general Franco com un corruptor de la burgesia catalana.